

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatick Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 11. maj 2022

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces- skridt	Dato
C-279/21	<p>Udlændingenævnet</p> <p><u>Emne:</u></p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Er "stand still"-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 til hinder for indførelsen og anvendelsen af en national regel, hvorefter der som betingelse for ægtefællesammenføring - medmindre der i det konkrete tilfælde foreligger ganske særlige omstændigheder - stilles et krav om bestået sprogprøve i værtsmedlemsstatens officielle sprog til den ægtefælle/samlever, der som tyrkisk arbejdstager i den pågældende EU-medlemsstat er omfattet af Associeringsaftalen og afgørelse nr. 1/80, i en situation som i hovedsagen, hvor den tyrkiske arbejdstager har opnået ret til tidsbegrænset ophold i den pågældende EU-medlemsstat efter tidligere gældende regler, der ikke indeholdt krav om bestået prøve i den pågældende medlemsstats sprog for opnåelse heraf?</p> <p>2. Omfatter det specifikke diskriminationsforbud i artikel 10, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 en national regel, hvorefter der som betingelse for ægtefællesammenføring - medmindre der i det konkrete tilfælde foreligger ganske særlige omstændigheder - stilles et krav om bestået sprogprøve i værtsmedlemsstatens officielle sprog til den ægtefælle/samlever, der som tyrkisk arbejdstager i den pågældende EU-medlemsstat er omfattet af Associeringsaftalen og afgørelse nr. 1/80, i en situation som i hovedsagen, hvor den tyrkiske arbejdstager har opnået ret til tidsbegrænset ophold i den pågældende EU-medlemsstat efter tidligere gældende regler, der ikke indeholdt krav om bestået prøve i den pågældende medlemsstats sprog for opnåelse heraf?</p> <p>3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, er det generelle diskriminationsforbud i artikel 9 i Associeringsaftalen da til hinder for en</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Udlændingenævnet Kammeradvokaten	MF	18.05.22

	<p>national regel som den nævnte i en situation som i hovedsagen, hvor den tyrkiske arbejdstager har opnået ret til tidsubegrænset ophold i den pågældende EU-medlemsstat efter tidligere gældende regler, der ikke indeholdt krav om bestået sprogpriev i værtsmedlemsstatens officielle sprog for opnåelse heraf, når et sådant krav ikke stilles til statsborgere i den pågældende nordiske medlemsstat (konkret Danmark) og i de andre nordiske lande samt andre, som er statsborgere i et EU-land (og dermed ikke til EU/EØS-statsborgere)?</p> <p>4. Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende, spørges, om det generelle diskriminationsforbud i artikel 9 i Associeringsaftalen kan påberåbes direkte ved nationale domstole?</p>			
T-283/20	<p>Billions Europe m.fl. mod Kommissionen</p> <p><u>Emne:</u> Klassificering og mærkning af kemikaliet titaniumdioxid</p> <p><u>Påstande:</u> — Annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/217 («den anfægtede forordning») for så vidt som den vedrører titandioxid, dvs. femte betragtning til den anfægtede forordning, bilag I og bilag II til den anfægtede forordning, ændringerne til del 1 i bilag VI til forordning (EF) 1272/2008 i bilag III til den anfægtede forordning og indførelsen af titandioxid i del 3 i bilag VI til forordning nr. 1272/2008 indført ved bilag III til den anfægtede forordning. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet</p>	MF	18.05.22
C-356/21	<p>TP</p> <p><u>Emne:</u> Polen og diskrimination af LGBTI</p> <p><u>Spørgsmål:</u> »Skal artikel 3, stk. 1, litra a), og c), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EUT 2000, L 303, s. 16) fortolkes således, at bestemmelsen muliggør en udelukkelse fra anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2000/78/EF, og følgelig ligeledes udelukker de sanktioner, der er indført i national ret i henhold til artikel 17 i Rådets direktiv 2000/78/EF, af friheden til at vælge en medkontrahent så længe dette valg ikke sker på grundlag af køn, race, etnisk oprindelse eller nationalitet, i tilfælde, hvor den uberettigede forskelsbehandling består i et afslag på at indgå en civilretlig aftale, i henhold til hvilken arbejdet ville skulle udføres af en selvstændig fysisk person, når årsagen til dette afslag er den potentielle medkontrahents seksuelle orientering[?].</p>	<p>Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet</p> <p>Til orientering: Miljøministeriet</p>	MF	31.05.22
C-407/21	<p>UFC – Que choisir et CLCV</p> <p><u>Emne:</u></p> <p><u>Sagen vedrører:</u> 1 – Skal artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer fortolkes således, at denne bestemmelse pålægger en arrangør af en pakkerejse i tilfælde af opsigelse af aftalen at yde refusion i form af et pengebeløb af alle de betalinger, der er foretaget i forbindelse med pakkerejsen, eller således, at den tillader en tilsvarende refusion, navnlig i form af et tilgodehavende, der svarer til beløbet af de foretagne betalinger? 2 – I tilfælde af, at refusion skal forstås som tilbagebetaling af et pengebeløb, kan den sundhedskrise, der er forbundet med covid-19-epidemien og konsekvenserne heraf for rejsearrangørerne, som på grund af denne krise har oplevet en anslået nedgang i omsætningen på mellem 50 og 80%, og som repræsenterer mere end 7% af Frankrigs</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p>	MF	01.06.22

	<p>bruttonationalprodukt, og som for så vidt angår pakkerejsearrangørerne beskæftiger 30 000 personer i Frankrig med en omsætning på næsten 11 mia. EUR, begrund og givet fald, under hvilke betingelser og med hvilke begrænsninger, en midlertidig undtagelse fra forpligtelsen for arrangøren til at yde den rejsende fuld refusion af de betalinger, der er foretaget i forbindelse med pakkerejsen, inden for fristen på 14 dage efter, at der er givet meddelelse om opsigelsen af aftalen, som fastsat i artikel 12, stk. 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer?</p> <p>3 – I tilfælde af, at det foregående spørgsmål besvares benægtende, er det under de ovenfor anførte omstændigheder da muligt at tilpasse de tidsmæssige virkninger af en afgørelse, som annullerer en national retsakt, der er i strid med artikel 12, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer?</p>			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypokolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-339/21	<p>Colt Technology Services e.a.</p> <p>Sagen vedrører: »Er artikel 18 TEUF, 26 TEUF, 49 TEUF, 54 TEUF og 55 TEUF, artikel 3 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 samt artikel 16 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national lovgivning, der i forbindelse med, at de administrative myndigheder bemyndiges til at fastsætte telekommunikationsoperatørernes godtgørelse for aflytning af telekommunikation, som under forsyningspligt udføres efter anmodning fra de judicielle myndigheder, ikke bestemmer, at princippet om fuldstændig refusion af de omkostninger, som operatørerne konkret har afholdt og på behørig vis har dokumenteret i relation til disse aktiviteter, skal overholdes, og endvidere pålægger de administrative myndigheder at opnå en omkostningsbesparelse i forhold til de tidligere kriterier for fastsættelse af godtgørelsen?»</p>	Justitsministeriet	F-sag	MF	18.05.22
T-296/20	<p>Foz mod Rådet</p> <p><u>Påstande:</u> — Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/212 af 17. februar 2020 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien annulleres for så vidt angår sagsøgeren. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/211 af 17. februar 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	18.05.22
C-24/20	<p>Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p><u>Påstande:</u> — Artikel 3 i Rådets afgørelse 2019/1754 (1) af 7. oktober 2019 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af Genèveaftalen om Lissabonaftalen vedrørende oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser annulleres.</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	GA	19.05.22

	<p>—Artikel 4 i afgørelse 2019/1754 annulleres, for så vidt som der heri henvises til medlemsstaterne, eller, subsidiært, annulleres artikel 4 i sin helhed, såfremt henvisningerne til medlemsstaterne ikke kan udskilles fra resten af denne artikel.</p> <p>—Virkningerne af de dele af afgørelse 2019/1754, som er blevet annulleret, opretholdes, herunder navnlig anvendelsen af den bemyndigelse, der er blevet tildelt i henhold til artikel 3, og som – af de medlemsstater, som på nuværende tidspunkt er parter i Lissabonaftalen af 1958 – blev gennemført inden datoen for dommen, indtil en afgørelse fra Rådet for Den Europæiske Union træder i kraft inden for en rimelig frist, der ikke må overstige seks måneder fra dommens afsigelse.</p> <p>—Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>				
C-466/20	<p>HEITEC <u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Kan det ikke blot ved en klage, der skal indgives til en myndighed eller en domstol, men også ved en adfærd, der hverken involverer en myndighed eller domstol, udelukkes, at der indtræder passivitet/tålt brug som omhandlet i artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2008/95/EF samt artikel 54, stk. 1 og 2, og artikel 111, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Udgør et påkrav, hvorved indehaveren af det ældre tegn inden iværksættelse af søgsmål forlanger, at indehaveren af det yngre tegn forpligter sig til at undlade at benytte tegnet og indgår en aftale om betaling af konventionalbod i tilfælde af, at denne forpligtelse overtrædes, en adfærd, der er til hinder for, at der kan opstå passivitet/tålt brug som omhandlet i artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2008/95/EF samt artikel 54, stk. 1 og 2, og artikel 111, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009?</p> <p>3. Er det afgørende tidspunkt ved beregningen af den femårige periode med passivitet/tålt brug som omhandlet i artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2008/95/EF samt artikel 54, stk. 1 og 2, og artikel 111, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 i tilfælde af domstolsprøvelse det tidspunkt, hvor søgsmålet indbringes, eller det tidspunkt, hvor den sagsøgte modtager stævningen? Har det i denne forbindelse nogen betydning, at den sagsøgte på grund af forhold, der må tilskrives indehaveren af det ældre varemærke, først modtager stævningen efter udløbet af fristen på fem år?</p> <p>4. Omfatter fortabelsen af rettigheder i henhold til artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2008/95/EF samt artikel 54, stk. 1 og 2, og artikel 111, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 ud over retten til at forlange undladelse af brug af varemærket også afledte varemærkeretlige krav om f.eks. skadeserstatning, oplysninger og destruktion?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	O-sag	Dom	19.05.22
C-33/21	<p>INAIL et INPS <u>Spørgsmål:</u></p> <p>»Kan begrebet »person, der overvejende er beskæftiget i den medlemsstat, hvor han er bosat«, i artikel 14, stk. 2, litra a), nr. ii), [i forordning nr. 1408/71, med ændringer], med hensyn til luftfart og kabinepersonale (forordning (EØF) nr. 3922/91) fortolkes på samme måde som det begreb, der (på området for retligt samarbejde i civile sager, retternes kompetence og kompetence i sager om individuelle arbejdsaftaler [forordning (EF) nr. 44/2001]) i [sidstnævnte forordnings] artikel 19, nr. 2), litra a), definerer »det sted, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde«, således som denne fortolkning kommer til udtryk i Domstolens praksis nævnt nedenfor?«</p>	Beskæftigelsesministeriet Transportministeriet	O-sag	Dom	19.05.22
C-180/21	<p>Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Skal artikel 1, stk. 1, i [direktiv 2016/680] fortolkes således, at begreberne »forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger« i forbindelse med angivelsen af formålet opregnes som aspekter af et generelt formål?</p> <p>2) Finder bestemmelserne i [forordning 2016/679] anvendelse på Republikken Bulgariens anklagemyndighed, henset til det forhold, at oplysninger om en person, som anklagemyndigheden i sin egenskab af »dataansvarlig« som omhandlet i artikel 3, nr. 8), i [direktiv 2016/680] har indsamlet til en aktmappe om denne person med henblik på at undersøge, om der er grundlag for at antage, at der foreligger en strafbar handling, er blevet anvendt som en del af anklagemyndighedens retlige forsvar som part i en civil sag – idet</p>	Miljøministeriet Justitsministeriet	O-sag	GA	19.05.22

	<p>det anføres, at denne aktmappe er blevet oprettet, eller idet dens indhold fremlægges?</p> <p>2.1 Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: Skal udtrykket »legitim interesse« i artikel 6, stk. 1, litra f), i [forordning 2016/679] fortolkes således, at det omfatter en fuldstændig eller delvis videregivelse af oplysninger om en person, som er blevet indsamlet af anklagemyndigheden til en aktmappe om denne person med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger, når denne videregivelse sker som led i den dataansvarliges forsvar som part i en civil sag, og er den registreredes samtykke udelukket?</p>				
C-704/20 og C-39/21	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Examen d'office de la rétention) m.fl.</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Gælder der i henhold til EU-retten, særligt artikel 15, stk. 2, i tilbagesendelsesdirektivet ([direktiv 2008/115/EU]) og artikel 9 i modtagelsesdirektivet ([direktiv 2013/33/EU]), sammenholdt med artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder [...], en pligt til prøvelse af egen drift, således at retten er forpligtet til på eget initiativ (ex officio) at bedømme, om alle betingelser for frihedsberøvelse er opfyldt, herunder betingelser, hvis opfyldelse udlændingen ikke har bestridt, selv om den pågældende havde mulighed herfor?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	31.05.22
T-632/20	<p>OG mod EDA</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>— Det Europæiske Forsvarsagenturs afgørelse af 13. december 2019, hvorved sagsøgeren ikke blev opført på reservelisten over egnede ansøgere, annulleres.</p> <p>— Afgørelsen truffet af EDA's daglige leder, hvorved sagsøgerens klage over EDA's afgørelse af 13. december 2019 blev afslået, annulleres, for så vidt som den indeholder en supplerende begrundelse.</p> <p>— EDA tilpligtes at betale 3 000 EUR (tre tusinde euro) i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.</p> <p>— EDA tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger i denne sag.</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	01.06.22
C-353/20	<p>Skeyes</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal forordning nr. 550/2004, og særligt artikel 8 heri, fortolkes således, at den giver medlemsstaterne bemyndigelse til at unddrage de hævdede tilsidesættelser af luftfartstjenesteudøverens forpligtelse til at udøve tjenester fra den pågældende medlemsstats retsinstitutters kontrol, eller skal bestemmelserne i forordningen fortolkes således, at de forpligter medlemsstaterne til at iværksætte effektive retsmidler over for de hævdede tilsidesættelser, henset til karakteren af de tjenester, der skal udføres?</p> <p>2. Skal forordning nr. 550/2004, for så vidt den præciserer, at »[u]døvelse af lufttrafiktjenester som omhandlet i denne forordning er forbundet med udøvelse af en offentlig myndigheds beføjelser, som ikke er af en økonomisk art, der kan begrunde anvendelse af konkurrenceregler«, fortolkes således, at den udelukker ikke alene de egentlige konkurrenceregler, men ligeledes alle andre regler, der gælder for offentlige virksomheder, der er aktive på et marked for varer og tjenesteydelser, som har en indirekte indvirkning på konkurrencen, såsom de regler, der forbyder hindringer for friheden til at oprette og drive egen virksomhed og til at levere tjenester?</p>	Transportministeriet	O-sag	Dom	02.06.22
C-470/20	<p>Veejaam et Espo</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal EU-lovgivningen om statsstøtte, bl.a. det krav om en tilskyndelsesvirkning, som fremgår af punkt 50 i meddelelse fra Kommissionen »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020«, fortolkes således, at en støtteordning, som giver en producent af vedvarende energi mulighed for at anmode om udbetaling af statsstøtte, efter at arbejdet på et projekt er påbegyndt, er i overensstemmelse med disse regler, hvis en national bestemmelse giver enhver producent, som opfylder de i lovgivningen fastsatte betingelser, et krav på støtte, og ikke giver den kompetente myndighed nogen skønsmæssige beføjelser i denne henseende?</p> <p>2. Er tilskyndelsesvirkningen af statsstøtten under alle omstændigheder udelukket, hvis den investering, som har givet anledning til støtten, blev foretaget som følge af en ændring i</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	O-sag	GA	02.06.22

	<p>betingelserne for en miljøtilladelse – også hvis ansøgeren, som i den foreliggende sag, sandsynligvis ville have indstillet sin aktivitet som følge af de skærpede betingelser for tilladelsen, hvis selskabet ikke havde modtaget statsstøtten?</p> <p>3. Er der – bl.a. under hensyntagen til de betragtninger, som Den Europæiske Domstol har anlagt i dom C-590/14 P (præmis 49, 50) – i en situation, hvor Kommissionen som i den foreliggende sag både har kendt en eksisterende støtteordning og planlagte ændringer ved en støtteafgørelse forenelig med det indre marked, og staten bl.a. har oplyst, at den kun vil anvende den eksisterende støtteordning indtil en bestemt skæringsdato, tale om ny støtte som omhandlet i artikel 1, litra c), i forordning (EU) 2015/1589, hvis den eksisterende støtteordning, som er baseret på de gældende retsfor skrifter, fortsat anvendes ud over den skæringsdato, som staten har angivet?</p> <p>4. Er personer, som har krav på driftsstøtte, i en situation, hvor Kommissionen efterfølgende har besluttet ikke at gøre indsigelse mod en støtteordning, som er anvendt i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF, berettigede til at ansøge om udbetaling af støtte også for tiden før Kommissionens afgørelse – forudsat at de nationale processuelle regler tillader dette?</p> <p>5. Har en ansøger, som har ansøgt om driftsstøtte inden for rammerne af en støtteordning og har påbegyndt gennemførelsen af et projekt, som opfylder betingelser, som anses for at være forenelige med det indre marked, på et tidspunkt, hvor støtteordningen blev anvendt lovligt, men som har ansøgt om statsstøtte på et tidspunkt, hvor støtteordningen var blevet forlænget, uden at Kommissionen blev underrettet herom, uanset bestemmelsen i artikel 108, stk. 3, TEUF krav på støtte?</p>				
C-587/20	<p>HK/Danmark et HK/Privat <u>Emne:</u> Spørgsmål om hvorvidt en politisk valgt sektorformand i en fagforening er omfattet af beskæftigelsesdirektivet</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 3, stk. 1, litra a, i beskæftigelsesdirektivet fortolkes således, at en politisk valgt sektorformand i en fagforening under de ovenfor beskrevne faktiske omstændigheder er omfattet af direktivets anvendelsesområde?</p>	<p>Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet</p> <p>Til orientering: Social- og Ældreministeriet</p>	F-sag	Dom	02.06.22
C-43/21	<p>FCC Česká republika <u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 3, nr. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/ EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) fortolkes således, at udtrykket »væsentlig ændring« af et anlæg også omfatter forlængelse af deponeringsperioden på et affaldsdeponeringsanlæg, selvom der ikke samtidig sker nogen ændring i anlæggets godkendte maksimale areal og den samlede tilladte kapacitet?</p>	<p>Miljøministeriet Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet</p>	O-sag	Dom	02.06.22
C-66/21	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid <u>Sagen vedrører:</u> Spørgsmål 1a: Da Nederlandene har undladt at fastlægge begyndelsestidspunktet for den i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2004/81/EF garanterede betænkningstid i overensstemmelse med national lovgivning, skal denne bestemmelse da fortolkes således, at betænkningstiden uden videre begynder, når tredjelandsskatsborgeren underretter (giver) de nederlandske myndigheder (meddelelse) om menneskehandelen? Spørgsmål 1b: Da Nederlandene har undladt at fastlægge varigheden af den i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2004/81/EF garanterede betænkningstid i overensstemmelse med national lovgivning, skal denne bestemmelse da fortolkes således, at betænkningstiden uden videre ophører, efter at der er sket anmeldelse af menneskehandel, eller den pågældende tredjelandsskatsborger tilkendegiver, at han ikke vil anmelde denne? Spørgsmål 2: Skal der ved afgørelse om udsendelse som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i direktiv 2004/81/EF også forstås udsendelse af en tredjelandsskatsborger fra medlemsstatens område til en anden medlemsstats område? Spørgsmål 3a: Er artikel 6, stk. 2, i direktiv 2004/81/EF til hinder for, at der i den i denne artikels stk. 1 garanterede betænkningstid træffes en afgørelse om overførsel? Spørgsmål 3b: Er artikel 6, stk. 2, i direktiv 2004/81/EF til hinder for, at der i den i denne artikels stk. 1 garanterede betænkningstid</p>	<p>Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	O-sag	GA	02.06.22

	fuldbyrdes en allerede truffet afgørelse om overførsel eller træffes forberedelser hertil?				
C-100/21	<p>Daimler Spørgsmål:</p> <p>1. Siger artikel 18, stk. 1, artikel 26, stk. 1, og artikel 46 i direktiv 2007/46/EF sammenholdt med artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007 også mod at beskytte individuelle bilkøbers interesser? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Omfatter dette også en individuel bilkøbers interesse i ikke at købe en bil, som ikke opfylder de EU-retlige krav, navnlig ikke en bil, som er forsynet med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007? Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>3. Er det uforeneligt med EU-retten, hvis en køber, der uden at ønske det har købt en bil, som af fabrikanten er markedsført med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, kun undtagelsesvis kan gøre civilretlige krav om erstatning uden for kontraktforhold gældende over for fabrikanten, navnlig også et krav om tilbagebetaling af den købspris, der er betalt for bilen, til gengæld for udlevering og overdragelse af bilen, nemlig hvis fabrikanten har handlet forsætligt og i strid med god tro? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>4. Er det påbudt i henhold til EU-retten, at der foreligger et civilretligt erstatningskrav uden for kontraktforhold for bilkøberen mod bilfabrikanten ved enhver culpøs (uagtsom eller forsætlig) handling fra fabrikantens side med hensyn til markedsføring af en bil, som er udstyret med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007? Uafhængigt af besvarelsen af det første til fjerde spørgsmål:</p> <p>5. Er det uforeneligt med EU-retten, hvis en bilkøber i henhold til national ret må tåle modregning af fordelen ved den faktiske benyttelse af bilen, hvis den pågældende af fabrikanten i form af erstatning uden for kontraktforhold kræver tilbagebetaling af købsprisen for en bil, som er markedsført med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, til gengæld for udlevering og overdragelse af bilen? Såfremt dette ikke er tilfældet:</p> <p>6. Er det uforeneligt med EU-retten, hvis denne fordel ved benyttelsen beregnes ud fra den fulde købspris, uden at der foretages et fradrag på grund af bilens reducerede værdi som følge af monteringen af en ulovlig manipulationsanordning og/eller med hensyn til den af køberen ikke ønskede benyttelse af en bil, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten? Uafhængigt af besvarelsen af det første til sjette spørgsmål:</p> <p>7. Er § 348, stk. 3, i Zivilprozeßordnung (den tyske retsplejelov), for så vidt som denne bestemmelse også vedrører afsigelse af forelæggelseskendelser i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, uforenelig med de nationale domstoles forelæggelseskompetence i henhold til artikel 267, stk. 2, TEUF, således at den ikke kan anvendes på afsigelser af forelæggelseskendelser?</p>	Miljøministeriet Transportministeriet	O-sag	GA	02.06.22
C-147/21	<p>CIHEF e.a. Spørgsmål:</p> <p>Er forordning af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter til hinder for, at en medlemsstat af hensyn til folkesundheden og miljøet vedtager restriktive regler for handelspraksis og annoncering som dem, der er fastsat i miljølovens artikel L. 522-18 og L. 522-5-3? På hvilke betingelser kan en medlemsstat i påkommende tilfælde vedtage sådanne foranstaltninger?</p>	Miljøministeriet	O-sag	GA	02.06.22
C-162/21	<p>Pesticide Action Network Europe e.a. Sagen vedrører:</p> <p>1. »Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF fortolkes således, at en medlemsstat under visse betingelser kan meddele en godkendelse vedrørende behandling, salg eller såning af frø, der er behandlet med plantebeskyttelsesmidler?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan fornævnte artikel 53 da under visse betingelser finde anvendelse på plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer, for hvilke det</p>	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	02.06.22

	<p>gælder, at markedsføring eller anvendelse heraf er begrænset eller forbudt på Den Europæiske Unions område?</p> <p>3. Omfatter de »særlige omstændigheder«, der kræves efter fornævnte forordnings artikel 53, situationer, for hvilke det gælder, at det ikke er sikkert, men kun sandsynligt, at der opstår en fare?</p> <p>4. Omfatter de »særlige omstændigheder«, der kræves efter fornævnte forordnings artikel 53, situationer, for hvilke det gælder, at det er forudsigeligt, sædvanligt og endog tilbagevendende, at der opstår en fare?</p> <p>5. Skal formuleringen »som ikke kan bekæmpes på nogen anden rimelig måde«, der anvendes i fornævnte forordnings artikel 53, fortolkes således, at denne formulering, henset til ordlyden af ottende betragtning til forordningen, tillægger dels den omstændighed at sikre et højt niveau for beskyttelse af både menneskers og dyrs sundhed og miljøet, dels den omstændighed at sikre, at Fællesskabets landbrug er konkurrencedygtigt, lige stor betydning?»</p>				
C-199/21	<p>Finanzamt Österreich <u>Sagen vedrører:</u> Første spørgsmål, som er forbundet med andet spørgsmål: Skal formuleringen »den medlemsstat, der er kompetent med hensyn til pensionen« i artikel 67, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1, berigtiget i EUT 2004, L 200, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 (EUT 2012, L 149, s. 4) (herefter »forordning (EF) nr. 883/2004«, »den nye koordinering« eller »grundforordningen«), fortolkes således, at der herved forstås den medlemsstat, der tidligere i sin egenskab af beskæftigelsesstat var kompetent med hensyn til familieydelse, og som nu er forpligtet til at betale den alderspension, der består af krav på som følge af, at den pågældende har udøvet retten til arbejdskraftens frie bevægelighed på medlemsstatens område?</p> <p>Andet spørgsmål: Skal formuleringen i artikel 68, stk. 1, litra b), nr. ii), i forordning (EF) nr. 883/2004 »ret til ydelser i kraft af modtagelse af en pension eller en rente« fortolkes således, at en ret til familieydelse anses for at opstå i kraft af modtagelse af en pension eller en rente, når der for retten til familieydelse for det første er fastsat et kriterium om modtagelse af en pension eller en rente i EU-retlige regler ELLER retsfor skrifter i medlemsstatens lovgivning, og for det andet at dette kriterium om modtagelse af en pension eller en rente faktisk opfyldes, således at den »blotte modtagelse af en pension eller en rente« ikke er omfattet af artikel 68, stk. 1, litra b), nr. ii), i forordning (EF) nr. 883/2004, og den pågældende medlemsstat EU-retligt set ikke er »pensionsstaten«?</p> <p>Tredje spørgsmål, der er relevant i stedet for første og andet spørgsmål, såfremt retten til en pension eller en rente i sig selv er tilstrækkeligt til at definere en stat som pensionsstat: Skal formuleringen »et forskelsbetinget supplement udredes om forødent for den del, der overstiger dette beløb« i artikel 68, stk. 2, andet punktum, anden halvsætning, i forordning (EF) nr. 883/2004, når der modtages en aldersrente, der er opnået ret til på grundlag af bestemmelserne i forordningerne om vandrede arbejdstagere og inden da som følge af udøvelse af beskæftigelse i en på et tidspunkt, hvor enten blot bopælsstaten eller begge stater endnu ikke var EU-medlemsstater eller medlemsstater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, set i lyset af EU-Domstolens dom af 12. juni 1980, sag 733/79, Laterza, [EU:C:1980:156] fortolkes således, at familieydelsen også garanteres i videst muligt omfang i forbindelse med modtagelse af pension?</p> <p>Fjerde spørgsmål: Skal artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning nr. 883/2004 (EUT 2009, L 284, s. 1) (herefter »forordning nr. 987/2009« eller »gennemførelsesforordningen«)] fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for § 2, stk. 5, i [Familienlastenausgleichsgesetz] 1967 (lov om udligning af forsørgerbyrder 1967), hvorefter det i tilfælde af skilsmisse forholder sig således, at den forælder, der forestår husholdningen, har ret til børnetilskud og børnefradrag, så længe detmyndige barn,</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	02.06.22

	<p>der studerer, hører til dennes husstand, også selv om den pågældende forælder hverken har ansøgt om familieydelsen i bopælsstaten eller pensionsstaten, hvorfor den anden forælder, der er bosat i Østrig som pensionist og faktisk er den eneste, der afholder udgifterne til barnets underhold, kan støtte et krav på børnetilskud og børnefradrag fra den kompetente institution i den medlemsstat, hvis retsregler har forrang, direkte på artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning (EF) nr. 987/2009?</p> <p>Femte spørgsmål, der er forbundet med fjerde spørgsmål: Skal artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning (EF) nr. 987/2009 desuden fortolkes således, at det for at EU-arbejdstageren kan have partsstilling i sagen om familieydelse i medlemsstaten endvidere kræves, at forsørgelsen i det væsentligste påhviler denne som omhandlet i artikel 1, litra i), nr. 3, i forordning (EF) nr. 883/2004?</p> <p>Sjette spørgsmål: Skal bestemmelserne om dialogproceduren i henhold til artikel 60 i [forordning (EF) nr. 987/2009] fortolkes således, at institutionerne i de involverede medlemsstater ikke blot skal gennemføre en sådan procedure, når der er tale om tilkendelse af familieydelse, men også, når der er tale om tilbagesøgning af familieydelse?</p>				
C-241/21	<p>Politsei- ja Piirivalveamet <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 15, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold fortolkes således, at medlemsstaterne må frihedsberøve en tredjelandsstatsborger, som udgør en reel risiko for, at denne før udsendelsen, mens vedkommende er på fri fod, begår en strafbar handling, hvis opklaring og sanktionering kan gøre det betydeligt vanskeligere at gennemføre udsendelsen?</p>	Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	02.06.22
C-245/21 og C-248/21	<p>Bundesrepublik Deutschland m.fl. <u>Sagerne vedrører:</u> 1. Er den omstændighed, at en myndighed træffer afgørelse om indtil videre at udsætte gennemførelsen af en afgørelse om overførsel alene fordi det er faktisk (for tilfældet) er umuligt at gennemføre overførsler som følge af Covid 19-pandemien, under en klage eller indbringelse omfattet af anvendelsesområdet for Dublin III-forordningens artikel 27, stk. 4? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Udløser en sådan afgørelse om udsættelse en afbrydelse af fristen for overførsel som omhandlet i Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 1? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også, hvis en domstol før udbruddet af Covid 19-pandemien afslog en anmodning fra asylansøgeren i henhold til Dublin III-forordningens artikel 27, stk. 3, litra c), om at udsætte gennemførelsen af afgørelsen om overførsel, indtil der foreligger et resultat af vedkommendes klage eller indbringelse?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	02.06.22